

DRUŠTVENE ZNANOSTI U OBRAZOVANJU GRAĐEVINSKIH INŽENJERA GRAĐEVINAR 56 (2004) 11 (689-692) (4)

Dr. sc. Stjepan Haladin

Časopis Građevinar 57 (2005) 3 u rubrici "Reagiranja" objavio je odgovor Borislava Frankovića, dipl. ing. građ. na moj napis objavljen u prethodnom broju ovog časopisa. Time sam, dakako, izazvan da odgovorim gospodinu Frankoviću, iako to nerado činim. Molim vas stoga da objavite ovaj moj odgovor u narednom broju "Građevinara".

Tema i povod za ovu prepisku je članak "Društvene znanosti u obrazovanju građevinskih inženjera", objavljen u časopisu "Građevinar" 56 (2004) 11. Kako se, međutim, gospodin Franković u svoja dva osvrtta na taj članak sasvim udaljio od osnovne teme, usmjeravajući raspravu na međusobno prepucavanje, nadmudrivanje i predbacivanje na granici uvredljivosti, predlažem Uredništvu da obustavi ovu prepisku, jer ona doista nema nikakva smisla ni opravdanja. Dužan sam ipak ukratko obrazložiti ovaj moj prijedlog.

Ne mogu nikako shvatiti ni prihvatiti optužbu inženjera Frankovića da ja vrijeđam sve građevinske inženjere u Hrvatskoj koji su diplomirali nakon 1923. godine (?), jer sam ustvrdio da postoji "...besmisleni spor između inženjersko-tehničkih stručnjaka i društvenjaka", što je opće poznata i neprijeporna činjenica, koja se najčešće formulira kao principijelni nesporazum između tehničke i humanističke inteligencije. Ako takav spor—kao što tvrdi gospodin Borislav—postoji samo u mojoj mašti, kako to da se nas dvojica principijelno ne slažemo, odnosno, zbog čega je tako energično osporio potrebu društvenog obrazovanja inženjera? No bez obzira na takve i slične obje-

de, moram svakako istaći činjenicu da ja nisam imao čast da osobno upoznam inženjera Frankovića, niti bilo što o njemu znam. Pa ipak, nemam nikakvog razloga da osporavam njegovu kvalificiranost i stručnost kao građevinara. Jedino bih se usudio tvrditi da je po svojim stavovima i načinu mišljenja upravo on paradigmatičan primjer "tehnološkog fundamentalizma", s evidentnom manjkavošću društvenog i općeg obrazovanja, pa bih mu dobronamjerno savjetovao da se suviše ne upliće u te njemu strane sfere. Tako je upravo gospodin Franković najuvjerljiviji argument o potrebi društvenog obrazovanja građevinskih inženjera, htio on to priznati ili ne.

Čitajući njegov napis u citiranom časopisu, neodoljivo mi se nameće takav zaključak. Naime, komentirajući moju rečenicu da "Čovjek više ne živi u prirodnoj sredini, nego živi u okolini i uvjetima koje je sam stvorio", gospodin Borislav tvrdi kako je to "...nestvarno, jer... je čovjek prirodna pojava, prirodne su i promjenne koje on izaziva, te čovjek i dalje živi u prirodnoj sredini". Teško je povjerovati da ovako nešto može izgovoriti ozbiljan intelektualac. Budući da stalno spominje vodotokove i njihovo uređivanje (bit će da mu je uža specijalnost vodogradnja), postavio bih mu samo jedno pitanje: zar on doista misli da je izgradnja brana i ustava kojom se mijenja prirodni tok, na pr. rijeke Drave – prirodna pojava? Ili je to možda izgradnja nebodera, autoputeva, sintetički-klonirana hrana, a da o mobitelima, TV, satelitima i sl. i ne govorimo. To očito nisu prirodne pojave, a nesumnjivo ih je stvorio čovjek. On živi u tom

neprirodnom, tehniciranim svijetu koji je sam stvorio i koji bitno uvjetuje njegov život. Uostalom, vjerujem da i inženjer Franković voli vikendom otići u prirodu, popiti čašu domaćeg vina, kušati domaće kobasice, itd. Citirana razmišljanja gospodina inženjera izazivaju sažalne podsmjehe, a ja u tome ne želim učestvovati, štoviše, želio bih ga zaštititi.

Velik dio Frankovićeva teksta sadržava instruiranje autora spornog članka što su i čime se zapravo bave građevinski inženjeri, jer "...autori uopće ne pokazuju da znaju što rade građevinski inženjeri"...koji su..." bitni u zadovoljavanju osnovnih ljudskih potreba...". Zahvaljujem inženjeru Borislavu na ovom doista nepotrebnom trudu, jer autori dobro znaju što su i čime se bave građevinski inženjeri, dok po svemu sudeći gospodin Franković ne zna tko su i čime se bave spomenuti autori. Na to me upućuje i njegovo spominjanje "... uskih politoloških krugova...", u kojima ja, tobože, smišljam programe obrazovanja građevinara. Ja, naime, nisam politolog. Štoviše, diplomirao sam 1960. godine, dakle-ako se ne varam prije nego što je ustanovljen Fakultet političkih znanosti .

Ne mogu, a da na kraju samo usput ne spomenem barem još jednu biser-misao inženjera Borislava: "Nije hrvatska riječ ona koju smatraju hrvatskom službenici državne uprave (pretpostavljam da se misli na Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta) nego ona koja je sama po sebi hrvatska" (podvukao S. H.). Čitaoci ma prepuštam prosudbu o ovoj misli i njenom autoru, a ja se definitivno povlačim s ovog neslavnog "bojišta".

Uredništvo zaključuje ovu polemiku, što su i sami polemičari predložili.